

תקיין ביה. ובכלחו אתוון סטימין גו ההוא רוחא, ולפום שעטה שלקין רשיין דאיינון אתוון לגוי אנטפין. ובמה דאיינון אתוון שלקין, כי אתחיזן אנטפין, בדיקנין רשיין לפום שעטה, בחיזו דלא קיימא. בר איינון מארי דחכמתא דאתקימן בהו, ולא אתחשי מביהה.

הזהא אחר דאקרי עלמא דאתי, (או רוא ואויטה) ומ芬ן נפקא רזא. דאוריתא, בכלהו אתוון דאיינון תריין ועשרהין אתוון, כללא דכללא. וההוא נהרא דנטיק מעדן, נטיל פלא. וכן פרחן מניה אינון רוחין ונש망תין, כלחו מצטיירן באיזרא דאיינון אתוון, והכי נפקאי כלחו. ובגין כה, רוחא דבר נש מצטיירא באיזרא דאתוון, עbid ציורא באנטפין.

אמר ליה רבי שמואל, אי הכי ציורא דאימא, לא מצטיירא גו ההוא רוחא, אמרו, הכי שמענא מגיה דמר, ציורא דאתוון מסטרא דלעילא, וציורא דאימא מצטיירא בההוא רוחא לתטא. ציורא דאתוון אתגניזו לגוי, וציורא דאימא בליט לבר.

ציורא דאימא, פני ארכ"ס, פני אריה, פני שוו"ר, פני נש"ר. ורוחא עbid ציורא דכלחו לבר לפום שעטה, בגין דכל מה דאייהו מסטרא (ז"ע"ד ע"א) דרוחא בלטא לבר, ואתחזיו ואתגניז. וכלהניידיוקניין, אתחזין, מתציירן באיזרא דאתוון אף על גב דאיינון גניין. אלין ארבע דיווקניין אתחזין לפום שעטה, לאינון מארי דעיגניין, דינדיין ברזא דחכמתא לאסתפלא בהו.

ציור"א קדרמאניה, כה איזיל בר נש בארכ קשות, אינון דינדיין ברזין דמරיהוון מסטפלן ביה, בגין דההוא רוחא דלגו, מתקנא ביה, ובלייט לבר, ציורא דכללא. וההוא ציורא איהו ציורא דארם, ורק איהו ציורא שלים יתיר מל ציורין. ורק איהו ציורא, דאעבר לפום שעטה, קמי עינייהו דחכמי לבא. האי כה מסטפלן באנטפוי לבר, לאינון אנטפין דקמיון קמיה, עיניין דלבא רחים לוֹן.

ארבע סימניין דאתוון אית בהו, שורייקא חד בליט בשכיבו, מסטרא דימנא, ושורייקא חד דכליל תריין אחרניין דאחים ביה, בסטרא דשםאלא. ואלין ד' סימנים, אינון ד' אתוון, דאקרין עדות וסימנא דא ע'. ההוא שורייקא דסטר ימיגא, דבליט בשכיבו. ד' ואינון תריין אתוון דמתחרבן ביה (ס"א ות אינו עדות) ו"ת אינון היה שורייקא דכליל תריין אחרניין, ורק איהו רזא דכתיב, (חהלים פא) עדות ביהוסף שמוא דבל מאן דחמא ליה הוה רחמים ליה בלבוי, וברחמו אשתלים.

ורעא דוד מטהpecן ביה חיזו דגונין, ובגין כה טעה שמיאל, דכתיב,